



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: **M. G.**
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. ledna 2020, č. j. KUJI 6220/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále také „správní orgán I. stupně“, „správní orgán“) ze dne 25. 11. 2019, č. j. MHB_DOP/562/2019-16, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a byla mu uložena pokuta za

spáchaný přestupek ve výši 7 500 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. V žalobě žalobce namítal, že nebyla prokázána nejvyšší povolená rychlost v místě měření. V měřeném úseku měla být rychlost ze zákonem stanovených 130 km/h snížena dopravní značkou B21 na 80 km/h. Existence předmětného dopravního značení nebyla nijak prokázána. Z fotografie z měření rychlosti nevyplývá, že by se vozidlo nacházelo v místě rekonstrukce dálnice (zúžení pruhů).
3. V druhé námitce žalobce brojil proti určení druhu a výměry správního trestu. Domníval se, že výše pokuty 7 500 Kč stanovil správní orgán nepřezkoumatelně, a to pouze podle výše již vybrané kaucy na místě od řidiče. Správní orgán rovněž hodnotil skutečnosti, které jsou znakovou skutkovou podstatu (výši naměřené rychlosti, ohrožení, místo spáchání mimo obec). Takové hodnocení shledal žalobce nezákonným a nepřezkoumatelným; označil jej za výraz svévole a účelovosti. Nad to konstatoval, že přestože správní orgán uložil pokutu v polovině zákonného rozmezí, zákaz činnosti uložil na spodní hranici sazby; to je opět nepřezkoumatelné a nesrozumitelné.
4. Žalobce navrhl rozhodnutí správních orgánů zrušit a věc vrátit k novému projednání.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že vzhledem ke shodě námitek žalobních s námitkami odvolacími plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
8. Správní spis obsahuje oznámení přestupku ze dne 13. 2. 2019, dále úřední záznam a oznámení přestupku sepsaného na místě dne 8. 2. 2019. V oznámení přestupku jsou uvedeny identifikační údaje řidiče (žalobce), datum a čas spáchání, místo (98 km dálnice D1). Jako nejvyšší dovolená rychlost v místě měření je zapsáno 80 km/h, naměřená rychlost vozidla 136 km/h, po odečtu odchylky 131 km/h. V kolonce vyjádření řidiče je doplněn text „som si priestupku vedomý a uprimne to lutujem. Som v CZ prvopáchatel“. Zápis je řidičem podepsán. Součástí spisu je též fotodokumentace z radaru, ověřovací list k rychloměru a potvrzení o převzetí kaucy ve výši 7 500 Kč.
9. Dne 18. 11. 2019 konal správní orgán I. stupně ústní jednání, na které se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavil. V omluvě z jednání (nejdříve nařízeného na 25. 10. 2019) zmocněnec žalobce popřel důkazy ve spise i pravost podpisu žalobce s tím, že došlo k záměně řidičů. Dále zde byly námitky proti podmínkám měření. Za účelem vypořádání námitek předvolal správní orgán svědky – policisty stržm. F. N. a prap. M. L. Dále do správního spisu doplnil návod k obsluze radaru.

10. Na ústním jednání vypovídal svědek M. L. mimo jiné tak, že: „Ten den jsme jeli po dálnici č. D1 a to v omezeném úseku z důvodu rekonstrukce dálnice D1, kde byla rychlost jízdy vozidel omezena dopravním značením a to značkou B20, tedy snížena na 80 km/h a to cca v úseku od km 105 do km 91 ve směru jízdy na Prahu“. Svědek F. N. uvedl: „Prováděli jsme kontrolu dodržování rychlosti jízdy vozidel a to v omezeném úseku z důvodu rekonstrukce dálnice. Začátek omezení a rychlost jízdy byla na začátku úseku označena dopravním značením, kterým byla rychlost snížena na 80 km/h.“ Oba svědci shodně uváděli, že měli měřené vozidlo stále na dohled, po signalizaci řidič zastavil na bezpečném místě a s policisty spolupracoval.
11. Dne 25. 11. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ve věci. V odvolání zmocněnec žalobce uvedl mimo jiné rovněž námitku shodnou se žalobní, tedy neoznačení místa měření značkou snižující rychlost. Zbývající námitky z odvolání již v žalobě neuváděl, naopak brojil proti sankci, již v odvolání nezpochybňoval. Následně dne 20. 1. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.
12. Vzhledem k tomu, že žalovaný reagoval na námitky žalobce, avšak ten setrval v žalobě pouze na dvou námitkách, předesílá krajský soud, že jeho přezkum bude vymezen právě těmito dvěma žalobními námitkami.
13. První námitka směřovala na místo přestupku; dle žalobce nebyla prokázána existence dopravního značení. Přestože žalobce v žalobě polemizoval se svědeckou výpovědí, krajský soud nemůže žalobci přisvědčit, že by z této nevyplývalo, že dopravní značení na místě bylo umístěno. Oba svědci (policisté z hlídky měřící vozidla) shodně označili, že jejich služba spočívala v měření rychlosti vozidel v omezeném úseku dálnice. Toto vyjádření nesměruje na jakýkoli vymezený úsek, ale právě na úsek, v němž probíhá omezení provozu z důvodu rekonstrukce této části dálnice. Svědci byli předvoláni na základě námitek zmocněnce žalobce, přičemž dotazy správního orgánu směřovaly právě na určení úseku měření, resp. úseku omezení rychlosti. Ten byl uspokojivě určen jako úsek od km 105 do km 91 ve směru jízdy na Prahu, přičemž změření vozidla žalobce proběhlo na km 98, tedy v rozmezí tohoto omezení.
14. Krajský soud má ve shodě se žalovaným za to, že právě výpověď policistů dostatečně osvětlovala chybějící skutečnosti pro řádné zjištění skutkového stavu. Nutno podotknout, že žalobce, ani jeho zmocněnec se ústního jednání nezúčastnili, tedy žalobce nevyužil možnost klást svědkům dotazy a případně jejich výpovědi zpochybnit a požadovat po správním orgánu doplňující dokazování. Byl to přitom sám žalobce, kdo výslech svědků navrhoval. Ve vyrozumění o konání ústního jednání bylo přitom výslovně uvedeno, že bude proveden výslech svědků.
15. Přitom soud vycházel z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2017, č. j. 4 As 216/2016 - 34, či ze dne 9. 3. 2017, č. j. 4 As 223/2016 - 27, dle kterých lze o věrohodnosti a nestrannosti policisty pochybovat, existují-li důkazy svědčící o jeho zaujatosti vůči osobě obviněného, nebo pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod. Jelikož v řízení nebylo prokázáno ani tvrzeno, že by byl některý policista proti žalobci jakkoliv zaujatý, a jeho výpověď byla v souladu s úředním záznamem a pokutovým blokem, krajský soud shledal obě výpovědi věrohodnými.

16. Krajský soud ověřil, že žalovaný se námitkou žalobce v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval na str. 4, kde odkázal rovněž na shodnou výpověď policistů. Rovněž poukázal na to, že řidič na místě nenamítal, že by zde předmětně značení umístěno nebylo. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného tedy i v tom směru, že oznámení přestupku sepsané na místě nenásvědčuje tomu, že by řidič měřeného vozidla s přestupkem nesouhlasil, ba právě naopak – uvedl, že si je přestupku vědom a lituje ho. Oba policisté rovněž potvrdili, že se řidič choval slušně a na řešení věci spolupracoval.
17. Argumentace žalobce rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 14. 12. 2018, č. j. 73 A 74/2017-37, není na daný případ přílehavá. V citovaném rozsudku správní orgán dokonce měnil skutkovou větu, dále pak vycházel z fotodokumentace měření a ze znalostí získaných úřední činností. Tak tomu v případě žalobce nebylo, neboť správní orgány rozhodně neargumentovaly tak, že by jim bylo místo snížené rychlosti v tomto úseku dálnice známo z úřední činnosti (ačkoli tomu tak pravděpodobně bylo, pokud v tomto úseku probíhalo měření rychlosti opakovaně). Místo toho provedl správní orgán ve věci žalobce dodatečné dokazování výsledkem policistů, který sníženou rychlost v měřeném úseku potvrdil. Tuto námitku žalobce proto soud neshledal důvodnou.
18. Pokud jde o druhou námitku směřující k výši a druhu sankce, tuto žalobce ve svém odvolání neuváděl. Žalovaný se jí proto pochopitelně nikterak podrobně nezabýval, pouze aproboval rozhodnutí správního orgánu I. stupně rovněž stran ukládání výše a druhu správního trestu.
19. Správní orgán rozhodoval v mezích stanovených zákonem; bylo pak na jeho uvážení, jakou sankci na základě podkladů vyplývajících ze spisu v zákonem stanoveném rozmezí žalobci udělí. Soudní přezkum správního uvážení se pak v podstatě omezuje jen na to, zda správní orgán nepřekročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo zda je nezneužil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.; k tomu srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS). Krajský soud nesouhlasí se žalobcem, že by jednání správního orgánu I. stupně vykazovalo znaky právě uvedeného. Správní orgán neporušil zákaz dvojího přičítání, když zjišťoval závažnost přestupků v rámci příslušné sankční sazby, neboť ke konkrétní míře závažnosti protiprávního jednání je možné při ukládání sankce přihlídnout. Jako negativní okolnost nehodnotil to, že k přestupku došlo mimo obec (jak tvrdí žalobce), ale to, že k překročení rychlosti došlo v úseku omezené rychlosti z důvodu rekonstrukce a v době, kdy bývá zpravidla větší hustota silničního provozu. Tento závěr nepovažuje krajský soud za nepřezkoumatelný, neboť se jedná o obecně známou skutečnost, že v denní době je provoz na dálnici vytíženější, než v noci. Ve prospěch řidiče naopak správní orgán připočetl čistou evidenci řidičů a nedbalostní zavinění. Správní orgán I. stupně posuzoval tedy daný případ individuálně a s přihlédnutím k okolnostem věci. Lze souhlasit se žalobcem, že samotná vysoká rychlost je již součástí skutkové podstaty, avšak k navýšení pokuty nad minimální zákonnou sazbu došlo při zvážení místa (rekonstruovaný úsek, možnost pohybu pracovníků údržby a tudíž větší potenciál ohrožení, běžná denní doba). To, že poté byl zákaz řízení motorových vozidel uložen již jen na samé spodní hranici, nepovažuje krajský soud nikterak za zmatečné, ale naopak za zvážení toho, že se žalobce dopustil prvního takového přestupku, a proto k nápravě postačí již uvedená výše pokuty a kratší zákaz řízení (nad to po polovině uložené doby prominut, jak vyplývá ze správního spisu). Nejde tedy o signál zneužití správního uvážení, ale naopak o zohlednění osoby řidiče. Krajský soud proto neshledal žádné vybočení z mezí správního uvážení.

20. Krajský soud uzavírá, že ze spisové dokumentace je zřetelné, že žalovaný přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Žádné ze žalobcových námitek soud nepřisvědčil.

V. Závěr a náklady řízení

21. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 6. září 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně